

[Steen Folke]

ser særdeles forskelligt på Christiania. Der er dog én ting, jeg gerne vil understrege. Jeg er ganske enig med fru Tove Jørgensen i, at der ganske rigtigt er tale om proportionsforvrængning, når vi nu for femte gang på mindre end 3 år har en stor Christianiadebat. Jeg mener, at folketinget burde lade Christiania ligge og i stedet tage fat på de langt alvorligere problemer i dette kriseplagede samfund, f. eks. arbejdsløsheden, der nu ligger på omkring 200.000.

Spørgsmålet om Jord- & Betonarbejdernes Fagforening kan vi måske lige kigge på bagefter. Det er sådan, at referenten har den erklæring, jeg læste op af, så jeg kan ikke komme det nærmere lige nu.

Hr. Christophersen går ud fra, at jeg godt ved, at hr. Arne Christiansen befinder sig på New Zealand. Jeg må bedrøve hr. Christophersen med, at jeg ikke følger så godt med i hr. Arne Christiansens rejseplaner, men jeg håber da, at han har det godt. I øvrigt var pointen i mit indlæg ikke, at hr. Arne Christiansen skulle stå for en anden linje end hr. Christophersen. Tværtimod måtte jeg efter hr. Christophersens indlæg konstatere, at der ikke var nogen forskel.

Hr. Erhard Jakobsen gjorde opmærksom på, at jeg ikke er særlig morsom. Det vil jeg gerne erkende. Hr. Erhard Jakobsen er i hvert fald langt bedre end mig til at spille klovn. Det var netop det, der fik mig til at tænke på hr. Erhard Jakobsens optræden, som om den foregik et vist sted, som jeg nok skal vare mig for at gentage efter formandens irettesættelse.

Jeg kommenterede ikke de fremsatte dagsordener i første runde, men jeg kan godt med det samme afsløre, at jeg synes, der mangler én, ikke fordi 5 dagsordener og ændringsforslag ikke sådan set kunne være nok, men fordi der mangler en dagsorden, som klart går ind for Christianias bevarelse. VS kan ikke stemme for nogen af de stillede dagsordener; det siger sig selv med højerepartiernes dagsordener, og for den sags skyld også med DKPs dagsorden, som går ind for Christianias afvikling.

Om regeringens dagsorden vil jeg gerne sige, at vi selvsagt gerne vil være med til at forlænge Christianias eksistens, men ministerens redegørelse, som skulle tages til efterretning, det vil sige godkendes, drejede sig jo også om en afvikling af Christiania om et

par år, eller hvad det nu bliver til, og det kan vi ikke gå ind for. Vi vil derfor undlade at stemme om regeringens dagsordensforslag, også fordi vi ønsker at markere, at vi hellere vil have vores egen dagsorden, som kommer om et øjeblik, til afstemning.

Jeg vil godt lige sige, at hvis vi var blevet afgørende for sagens udfald her, så ville vi i lighed med SF have stemt for regeringens dagsordensforslag, selv om vi er uenige i en række af de ting, som ministeren sagde fra talerstolen, ud fra det synspunkt, at det vigtigste er, at den altså sikrer christianitterne et par år endnu, og så arbejder tiden forhåbentlig for Christiania. Så kan man håbe, at det bliver meget længere tid. Jeg mener imidlertid, det er vigtigt, at det bliver markeret klart, at der er nogen i folketinget – og jeg går ud fra, at det i hvert fald er SF og VS – som klart støtter christianitterne. Jeg synes, at det er vigtigt, at det kommer frem. Derfor vil jeg gerne på VS' vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at indgå en ny aftale, som sikrer, at fristaden Christiania bevares og videreudvikles som et miljø for de nuværende beboere og Christianshavns øvrige befolkning, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu også i debatten.

Bertel Haarder (V):

Når jeg ikke kan stemme for regeringens dagsordensforslag, så skyldes det, at der ikke på noget punkt er sket nogen opfyldelse af de betingelser, som jeg i de senere dage har stillet for at ville gå med til en videreførelse af Christiania under en eller anden form. De betingelser var inspireret af den plan, som tidligere forsvarsminister Erling Brøndum allerede fremsatte i 1974, og som christianitterne har kendt lige så længe.

Tanken gik ud på, at de aktive og ledende christianitter igennem en slags foreningsdannelse skulle træffe en aftale med forsvarsministeriet om en art lejemål med henblik på